

NAPOJENIE (4) sb n

-e- (3), -ę- (1).

a oraz o jasne; teksty nie oznaczają é.

sg N napojeni(e) (1). ◇ G napojeniã (1). ◇ A napojeni(e) (1). ◇ L napojeniu (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w.

1. Danie napoju, zaspokojenie czyjego pragnienia (3) :

napojenie kogo, czego (żywotne) (2): Stych słów/ ieft wzięt wykład co pán Mat 10. mowi/ o napoieniu kogo/ w imię vcznia *MurzNT* 148v *marg*; Syn iego wyiechał do rzeki/ dla nápoienia koniá. *Phil* E4.

W połączeniu szeregowym (1): *LatHar* 586 cf *Wyrażenie*.

Wyrażenie: bibl. »żołącią i octem napojenie« [*przy opisie męki Chrystusa*] (1): Doday mi ratunku y pomocy/ przez święte dobrodziejstwá twoie/ przez [...] bicżowania gwoździe/ włócznią/ koronę cierniową/ żołącią y octem nápoienie *LatHar* 586.

2. *Płyn podawany do picia* (1) : Alboc ono napoýenie. Czo mi go był xiadz vwarził Wfytko mi fnim dobrze sprawił. Bo mąmli powiedyecz [!] Ígołá Nielada wthym trunku zioła *RejKup* p6v.

Cf **NAPOIĆ**, **NAPOJ**

TK